

Kujoner

Skematisk film om
vigtigt emne
Af Susan Skogstad

En film om den angst, man som ung kan føle, når hele ens univers er skolen og skolekammeraterne, og man bliver mobbet. Filmen omhandler også den angst, forældre kan have for hvilken fremtid der venter deres børn og om noget mon kan ske dem.

Gaby er en dreng på 14 år, som er rædselsslagen ved at skulle i skole. Han er hunderød for Guille, en klassekammerat, der på sin hvis også er bange, nemlig for at komme til at skuffe sin far. Gaby og Guilles forældre har også deres egen angst. Angst for at familien skal bryde

sammen. Angst for at miste jobbet. Angst for ikke at kende sine egne børn. Generel angst overfor tilværelsen.

Det begynder med, at man ser Gaby løbe, forfulgt af nogle drenge, som er nogle af hans klassekammerater, der forfølger ham og mobber ham. Hans angst for at undgå at blive mobbet gør, at mange misforståelser opstår. Hans forældre er ikke i stand til at forstå, hvad der sker. Det samme sker i skolen. Dér forstår de heller ikke, hvad der er i vejen med ham. Han bliver tværtimod syndebug for de andres gerninger. Den eneste, der lader til at opdage, hvad der er i vejen med ham, er ejeren af pizzeria-restauranten hvor familien spiser hver aften.

I vore vestlige samfund får nye teknologier større og større betydning for, at dagligdagen kan fungere. Især mobiltelefonen er blevet en del af vores identitet. Uden en mobiltelefon har vi svært ved at kommunikere med andre. Det samme sker i filmen. Gabi, uden en mobil, er ingenting. Det ved han godt selv og især de andre der mobber ham. Så når de kan, fratager de ham hans mobil og dette efterlader ham mere hjælpeløs end før. Han må stå for skud derhjemme, når han fortæller at igen, igen er hans mobil blevet væk. Han får dog en ny igen. Forældrenes angst for ikke at kunne komme i kontakt med ham, er større end deres vrede

over at han mister sine mobiler.

Mobilen kan også bruges til at udstille andre. Det handler filmen også om. Gabis plageånder filmer deres overfald på andre, og sender disse videoer ud via internettet, så alle kan se hvad for nogle 'hårde drenge' de er. Det drejer sig om at skabe angst hos andre, så de kan lære at respektere en selv.

Filmen virker af og til noget ujævn i sin udlægning af dens centrale emner. Skuespillernes replikker virker alt for forudsigelige. Dialogerne er også meget skematiske, hvad der gør, at skuespillerne ikke virker naturlige.

Intet overlades til fantasien eller til situationer, hvor man skal selv skal tænke for at ane udfaldet. Alt er skåret ud i pap. Det kan godt virke lidt trættende. Forælderrollerne er arketyper. Den moderne mor, der tillader alt. Den velmenende, men dog autoritære far. Den stressede skolelærer. Den søde lillesøster og så – som rosinen i pølseenden – ejeren af pizzeriaet, der bliver udstillet, som en ikke alt for vellignende mafioso.

Til trods for den manglende film kvalitet, den lidet troværdige udvikling af plottet, så kan man ikke lade være med at følge med i filmen, for de forskellige emner, der dukker op i filmen, f. eks. de unges afhængighed af deres mobiler til at kommunikere med hinanden og forældrenes manglende evne til at snakke med deres børn og forstå dem, berører os alle på en eller anden måde. Vi kan nikke genkendende til mere end en situation undervejs i filmen og deri ligger netop dens styrke. Vore samfund bliver mere og mere bygget op på pseudorelationer, hvor vi ikke kommer i direkte kontakt med hinanden og overser mennesket. Det er mod denne tendens filmen advarer os om. Moralen bliver at vi skal lære at se mennesket igen.

Filmfakta

Cobardes – Spanien 2008 – Instr.: José Corbacho – Manus: José Corbacho, Juan Cruz – Medv.: Eduardo Garé, Eduardo Espinilla, Elvira Minguez, Antonio de la Torre, Lluís Homar, Paz Padilla, Francisco Vidal – 89 min. – Biografpremiere d. 8/4 og på DVD d. 3/10 2010 – Udlejning/pressebilleder © Sunrise Film/Øst for Paradis

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7727&area=4>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=1693>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/cowards-film-review-by-angus-wolfe-murray>